

ljala na dolgo pridigo. Od takrat Martin ni nikoli več gospodinjlil, a tudi Urše ni več zmerjal.

4. Tijek je povabljen v grad

Nekoč se je vračal Tijek iz mesta, kamor sta ga poslala brata, da kupi še eno kozo. Pa je prišel prazen nazaj in srečal na cesti grofa.

»Kje si bil, Tijek?« ga vpraša grof.

»Na sejmu«, odvrne ta.

»Je bilo mnogo ljudi?«

»Jih nisem štel.«

»Po čem so bile krave?«

»Po blatu.«

»Po čem je prišla ena koza?«

»Po štirih.«

»Tijek, zakaj odgovarjaš tako neumno svojemu grofu?«

»Zakaj me pa izprašujete tako neumno?« Grof bi ga bil najraje premikaštil. Vedel pa je, da ga Tijek ne bo čakal. Zato je požrl jezo in dejal:

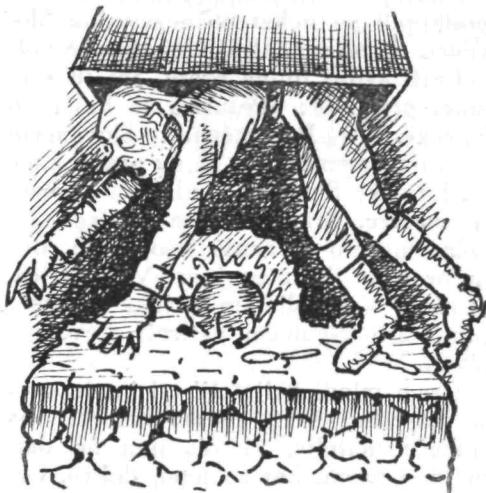
»Že dobro. Tijek, ti si mi vrl dečko. Pridi proti večeru v grad, dobiš nekaj, da boš komaj nesel,« in odide. Tijeku reč ni šla v glavo, vendar na grofov ukaz mora v grad. Kar bo, bo. Mogoče pa res kaj dobi.

Ko je prišel grof domov, ukaže oskrbniku, naj pelje Tijeka v klet, ko bo prišel, in ga tam pošteno namlati.

Popoldne se res prikaže Tijek v grajsčini. Oskrbnik ga prijazno sprejme, vzame skrivaj bikovko ter ga odvede v klet.

»Bova pokusila malo rujnega vinca. Tako so ukazali gospod grof, ker si jim tako lepo odgovarjal,« razlaga spotoma oskrbnik. Prideta do prvega soda in oskrbnik natoči Tijeku kozarec. Rav-

no tako pri drugem in tretjem. Sedaj pa dvigne oskrbnik nenadoma bikovko, da bi začel udrihati po Tijeku. Ta hitro spozna kočljivi položaj, v katerega je zašel, pa izdere pipo iz soda in prične kričati:

»Vino bo izteklo, vino bo izteklo!«

Oskrbnik takoj povesi bič in nevede, kaj bi, vtakne urno palec v sodovo luknjo, da bi zadržal vino. Tijek brž porabi to priliko, bunkne še pošteno po oskrbnikovem hrbtu in hiti iz kleti. — Gredoč pa opazi razdelano tele, hitro pograbi polovico in si jo vrže čez pleča ter pokrije s kožuhom. Tako prileze Tijek zopet na svetlo, kjer ga smehlja je in hudomušno vpraša grof, ki je čakal zunaj:

»No, ali kaj težko neseš, a?«

»Oh, gospod grof, pa še kako!« je odvrnil Tijek ter jo naglo brisal iz gradu. Tisti večer sta ga bila brata zelo vesela, četudj ni kupil koze.

(Dalje prihodnjič.)

Fr. Škulj

»Gor' čez izaro . . .«

Gotovo ste radovedni, zakaj naši rojaki na Koroškem tako hitro številčno nazadujejo. Obrazložiti vam hočem, le pazno prečitajte. Že prej sem omenil, da so koroški Slovenci nad 1100 let pod nemško oblastjo. Lepota slo-

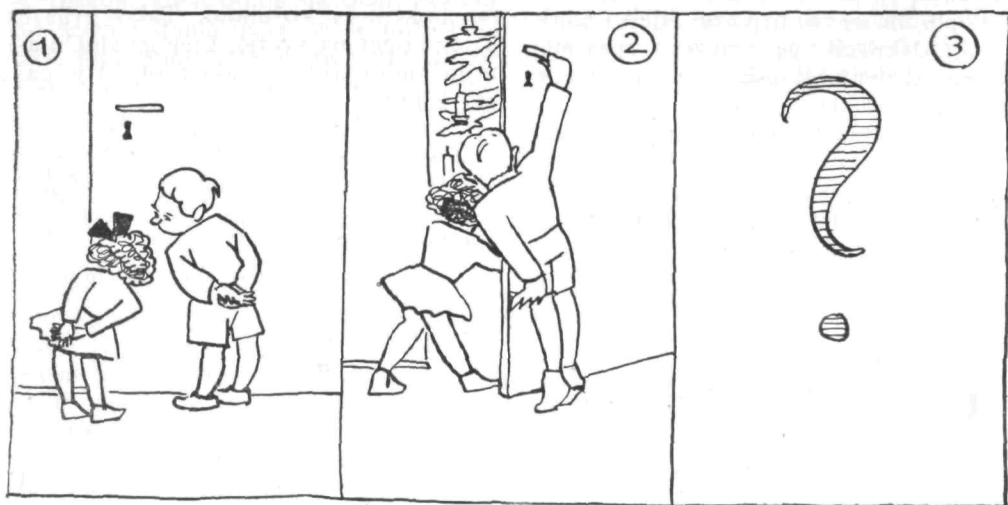
venske zemlje je Nemce vedno bodla v oči. Pohlep po prilastitvi jim ni dal miru, zato so napeli vse sile, da bi dosegli svoj namen in zadostili svojim krivičnim željam. Vzeli so jim svobodo, odstranili njih vojvode, uvedli svo-

jo upravo in pozneje odprli nemške šole, da bi otroci pozabili materino besedo. Ker se jim je zdelo raznarodovanje prepočasno, so pričeli s pokupovanjem posestev in s preganjanjem obubožanih rojakov. Z nečednimi ukrepi so si znali pridobiti oblast, podkupili so nekatere nezavedne Slovence, da so pomagali Nemcem še bolj zatirati svoje rodne brate. Saj je vam znan pregovor: »Poturica je hujši od Turka«. — Ponemčenim Slovencem pravimo »nemčurji«. Ti so prava kuga za koroške Slovence. Izdajalci so svoje matere. Sramujejo se svojega jezika, smešijo in zaničujejo svoje rodne brate in jih imenujejo »Vindišarje«, »Čuše«. Kjerkoli jim prilika nanese, pomagajo Nemcem zatirati slovenski živelj.

Dragi mladi prijatelji, vi imate svoje narodne šole, svoje odbore, vas ljubeče učitelje, ki vas dan na dan učijo o vsem, kar je lepo, dobro, koristno in plemenito in to v materinem jeziku. Vaši koroški bratci in sestre pogrešajo vsega tega. Imajo sicer šole, a te šole so koroški slovenski mladini le mučilnice in sramotilnice. Mladini je prepovedano učiti se svojega jezika. Čitajo in pišejo le nemško (gotsko) pi-

savo. Mnogi ne znajo radi tega naših knjig čitati. Učitelji so Nemci, ki nimajo srca za slovensko deco. Težko je mladini ob mrzlem srcu svojega učitelja. V šoli, kakor tudi na poti je prepovedano otrokom slovensko govoriti. Gorje onemu, ki se izpozabi, kazni mu ne odide. — Mladini hočejo izriniti materin jezik, da usahne po vsej slovenski Koroški slovenska govorica, ki jo Nemci tako besno sovražijo. Kako boli srce ljubih mamic, ko opazajo dan za dnem, kako jim tujec odjeda in krade prirodno ljubezen in vdanost njunih otrok. Nad vse sramotno in kruto je to tujčevo početje in bridek je jarem sužnosti.

In kaj bi vam opisoval še dalje o zatiranju naših rojakov na Koroškem. Koroške Slovence so obsodili Nemci na smrt. Mladina, ali ni naša dolžnost, da pomagamo tem našim nesrečnim bratom! Imamo društvo, ki ima namen prinesiti zatiranim bratom utehe. To društvo nosi ime prvih slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Ko boste dorasli, oklenite se družbe sv. Cirila in Metoda, da tudi vi pripomorete v našem skupnem delu pri lajšanju trpljenja zaslužnim bratom.

Božična prigoda ali radovedna bratec in sestra

Kaj se je zgodilo? Tri najboljše odgovore Zvončkarjev bo naš risar iz uredništva narisal. Kdor se bo najimenitneje odrezal, dobi za nagrado lepo knjigo!